

காவியமும் நாடகமும்

EPIC AND DRAMA

66. குமரகுருபரன்

குருபரனுக் கருள்புரிந்தான்

கயிலாச புரத்தில் நல்ல
சண்முகக் கவிரா யர்க்கும்,
மயில்நிகர் சிவகா மிக்கும்
வாயிலாப் பிள்ளை யாக
அயலவர் நகைக்கும் வண்ணம்
குருபரன் அவத ரித்தான்.
துயரினால் செந்தூர் எய்திக்
கந்தனைத் துதித்தார் பெற்றோர்;

நாற்பது நாளில் வாக்கு
நல்காயேல் எங்கள் ஆவி
தோற்பது திண்ண மென்று
சொல்லியங் கிருக்கும் போது,
வேற்படை முருகப் பிள்ளை
குருபரன் தூங்கும் வேளை,
சாற்றும்அவ் வுமை நாவிற்
சடாட்சரம் அருளிச் சென்றான்.

66. *Kumara Guruparar*

Guruparan was blessed

Guruparan was born
To Shunmugam, the bard
And Sivakami, graceful as a peacock,
As a dumb child
To be mocked at by strangers
A pilgrimage to Tiruchendur
The parents made and prayed Lord Muruga.

Unless signalling benevolently
In about two scores of days,
They remained therein with a vow rigid
Swearing they would give up their lives;
Lord Muruga, armed with bow as a child
Scribbled the *Sadakshara mantra*
On the tongue of that mute Guruparan
When he was in a slumber deep!

ஊமையின் உயர் கவிதை

அம்மையே அப்பா என்று
பெற்றோரை அவன் முப்பிச்
செம்மையே நடந்த தெல்லாம்
தெரிவித்தான்! சிந்தை நைந்து
கைம்மையாய் வாழ்வாள் நல்ல
கணவனைப் பெற்ற தைப்போல்,
நம்மையே மகிழ வைத்தான்
நடமாடும் மயிலோன் என்றார்!

மைந்தனாம் குருப ரன்தான்
மாலவன் மருகன் வாழும்
செந்தூரில் விசுவ ரூப
தரிசனம் செய்வா னாகிக்,
கந்தரின் கலிவெண் பாவாம்
கனிச்சாறு பொழியக் கேட்ட
அந்தணர் மக்கள் யாரும்
அதிசயக் கடலில் வீழ்ந்தார்!

ஞானகுருவை நாடிச் சென்றான்

ஞானசற் குருவை நாடி
நற்கதி பெறுவ தென்று
தானினைந் தேதன் தந்தை
தாயர்பால் விடையும் கேட்டான்
ஆனபெற் றோர்வ ருந்த
அவர்துயர் ஆற்றிச் சென்றான்,
கால்நிழல் போற்கு மார
கவியெனும் தம்பி யோடே.

Marvellous poem of the mute

Waking up his parents,
Calling them as Divine Mother and Father
The blessed boy spoke of what had happened;
They said; "We are happy
Even like the miserable widow
Who has gained a worthy husband
This is the grace
Of the God of Peacock!"

Gurupara, the son divine
Had a darshan unique of Tirumal's nephew
On the dewy morn at Thiruchendur
And hymned the *Kalivenba* on Kandan, the Lord
The sugary juice of which heard
A lot of persons in that place
Felt marvelled at his oceanic wisdom.

In search of a spiritual mentor

To go in search of a spiritual mentor
To secure a bliss ultimate
He sought his parents to let him go;
Miserable they were, but he consoled them
And gone off in his pursuit
With a brother called Kumarakavi
Who constantly accompanied him.

மீனாக்ஷி யம்மன் பிள்ளைத்
 தமிழ்பாட விரைந்து, தம்பி
 தானதைக் குறிப் பெடுக்கத்
 தமிழ்வளர் மதுரை நாடிப்
 போனார்கள்; போகும் போது
 திருமலை நாயக்க மன்னன்
 ஆனெனகொண் டெதிரில் வந்தே
 குருபரன் அடியில் வீழ்ந்தான்.

யானைமேல் பாணைத் தேன்

என்னையும் பொருளாய் எண்ணி
 எழுதரும் அங்க யற்கண்
 அன்னை, என் கனவில் தோன்றி,
 அடிகளும் வரவும், நீவிர்
 சொன்னநற் றமிழும் பற்றிச்
 சொன்னதால் வந்தேன். யானை
 தன்னில்நீர் எழுந் தருள்க
 தமிழுடன்! என்றான் மன்னன்.

தெய்விகப் பாடல் தன்னைத்
 திருவரங் கேற்று தற்கே,
 எய்துமா றனைத்தும் மன்னன்
 ஏற்பாடு செய்தான். தேவர்
 துய்யநற் றமிழ்ச்சா ராயம்
 துய்த்திடக் காத்தி ருந்தார்.
 கையில்வாத் தியங்கள் ஏந்திக்
 கந்தர்வர் கண்ணாய் நின்றார்.

To sing a hymn, *Meenakshi Pillait-tamil*
And his brother to take it down -
They both hurried to Madurai, the Tamil City.
Came in front the ruler of Madurai
Thirumalai Naicker with an elephant caparisoned
Fell down at the benign feet of Guruparar

Delectable Poems on the Procession

"Considering me, the humble self
Appeared Goddess Angayarkanni in dream
Envisioned me of your historic arrival
Also of your celestial hymnody
Hence came I, to extend a welcome;
Bless me by mounting on this elephant
With your hymnal Tamil" said so the ruler.

Made also what all he could
To convene the assemblage of scholars
To obtain their approval for the work spiritual;
Lay in wait the scholars for relishing the
Tamil manna
Celestial beings too with instruments in hand
Stood on That day in rapt attention.

அவையிடைச் சிவை

அரங்கிடை அரசன் ஓர்பால்,
அறிஞர்கள் ஓர்பால், கேட்கத்
தெரிந்தவர், கலையில் வல்லோர்
செந்தமிழ் அன்பர் ஓர்பால்
இருந்தனர்! அரி யணைமேல்
இருந்தனன் குரு பரந்தான்!
வரும் சனம் தமிழருந்த
வட்டிக்க ஆரம் பித்தான்!

அப்போது கூட்டத் தின்கண்
அர்ச்சகன் பெற்ற பெண்ணாள்,
சிப்பத்தைப் பிரித் தெடுத்த
சீனத்துப் பொம்மை போன்றாள்,
ஒப்பியே ஓடி வந்தாள்
காற்சிலம் பொலிக்க! மன்னன்
கைப்பற்றி மடியில் வைத்தான்
கவிதையில் அவாவை வைத்தான்.

தெய்வப் பாடல்

குமரகு ருபரன் பாடல்
கூறிப்பின் பொருளும் கூறி,
அமரரா தியர்வி ருப்பம்
ஆம்படி செய்தான்; மற்றோர்
அமுதப்பாட் டாரம் பித்தான்.
அப்பாட்டுக் கிப்பால் எங்கும்
சமான மொன்றிருந்த தில்லை
சாற்றுவோம் அதனைக் கேட்பீர்.

Cival in the Assembly

Seated the ruler on one side
Scholars on the other in that Assembly
Also the listeners, connoisseur of Arts
Lovers of Tamil, all seated therein!
Guruparan on a pedestal on the dais
Began distilling the juicy Tamil
For the galeaty of those who there arrived.

Thenceforth among the assemblage
Rushed in the daughter of the priest
With her anklet jingling
As lovely as a chinese doll
Afresh as if just then unbundled.
The king put the girl on his lap
And his mind keen on the poems.

Divine Song

Guruparan recited the songs first
With comments accompanying
To the delight of temporals and celestials;
Soon began he, a delectable song divine
Peerless in all its content
Herein I say, listen to it, please!

“தொடுக்கும் கடவுட் பழம்பாடற்
 றொடையின் பயனே! நறைபழுத்த
 துறைத்தீந் தமிழின் ஒழுகும்நறுஞ்
 சுவையே! அகந்தைக் கிழங்கைஅகழ்ந்
 தெடுக்கும் தொழும்பர் உளக்கோயிற்
 கேற்றும் விளக்கே! ளர்சிமைய
 இமயப் பொருப்பில் விளையாடும்
 இளமான் பிடியே! எறிதரங்கம்,
 உடுக்கும் புவனம் கடந்துநின்ற
 ஒருவன் திரு வுளத்தில் அழ
 கொழுக எழுதிப் பார்த்திருக்கும்
 உயிர் ஓவியமே! மதுகரம் வாய்
 மடுக்கும் குழற் காடேந் துமிள
 வஞ்சிக் கொடியே வருகவே!
 மலையத் துவசன் பெற்ற பெரு
 வாழ்வே வருக வருகவே!”

இறைவி மறைவு

என்றந்தப் பாடல் சொன்னான்
 குருபரன்! சிறுமி கேட்டு
 நன்று நன்றென இசைத்தாள்,
 நன்றெனத் தலை அசைத்தாள்.
 இன்னொரு முறையுங் கூற
 இரந்தனள்! பிறரும் கேட்கப்
 பின்னையும் குரு பரன்தான்
 தமிழ்க்கனி பிழியுங் காலை,

**"The genius of a spiritual hymn
Offered to the God celestial!**

**Sugary juice flowing out of Tamil
Classified, ancient and matured!**

**A lamp lit in the minds of devotees
Who uproot the pride once for all!**

**A young and lovely doe that frolics
On the growing Himalayan heights!**

**A living portrait beautifully drawn
In the gracious mind of one
Who transcended the Universe
Bordered by the wavy oceans!**

**Oh! Ye, be present! the gentle creeper of vanc
With the lustrous locks of hair,
Where the cluster of bees suck honey!**

**Oh! ye, the perfect life, begotten by
Malayat-tuvasan
I hail thee! and pray! come to bless us!**

Vanishing of Goddess

**Such a hymn Guruparan recited!
Heard the girl attentively
And nodded it saying "Well, Well!"
Pleaded for the hymn to be repeated!
When the poet acceded to
For the sake of others too
And disseminated the juicy Tamil**

பாட்டுக்குப் பொருளாய் நின்ற
 பராபரச் சிறுமி, நெஞ்சக்
 கூட்டுக்குக் கிளியாய்ப் போந்து
 கொஞ்சினாள். அரங்கு தன்னில்!
 ஏட்டினின் றெழுத்தோ டோடி
 இதயத்துட் சென்ற தாலே,
 கூட்டத்தில் இல்லை வந்த
 குழந்தையாம் தொழும் சீமாட்டி!

திருவடி சரணம்

முழுதுநூல் அரங்கேற்றிப் பின்
 முடிமன்னன், குதிரை யானை,
 பழுதிலாச் சிவி,கை செம்பொன்
 காணிக்கை பலவும் வைத்துத்
 தொழுதனன். குருபரன் பின்,
 துதிநூலும் நீதி நூலும்
 எழுதிய அனைத்தும் தந்தே
 சின்னாட்கள் இருந்து பின்னே,

தம்பியை இல்லம் போக்கித்,
 தான்,சிராப் பள்ளி யோடு
 செம்மைசேர் ஆனைக் காவும்
 சென்று,பின் திருவா ரூரில்
 பைம்புனற் பழனத் தாரூர்
 நான்மணி மாலை பாடி,
 நம்மைவந் தடைந்த காலை
 நாமொரு கேள்வி கேட்டோம்.

ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள
 அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
 சிந்தையே யாகக், குணமொரு மூன்றும்
 திருந்து சாத்துவிகமே யாக,
 இந்துவாழ் சடையான் ஆடு மானந்த
 எல்லையில், தனிப்பெருங் கூத்தின்
 வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து,
 மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்,

The celestial girl, a source of that hymn
Fondled it on the stage
As a parrot in the cage of the mind!
What was scribed on the leaves
Ran straight into her mind and heart!
That girl of the Lordess was soon
Not to be seen among the audience!

After the elite's approval of the work divine
The ruler prayed and rewarded
The benevolent poet with horses and elephant
Chariots faultless and gold unalloyed.
Guruparan handed over the remnant
Of his Hymns and Ethicals to the king;
Stayed therein for a few days more.

After bading adieu for his brother,
Alone went ahead to Chirappalli and Anaikka
Proceeded to Thiruvavarur and sang
Poems four-fold on the deity presiding;
When came to us thereafter,
We put a question for him to answer.

"When eyes alone took reign of all the five senses,
Faculties intellectual four have become of the
mind,

And qualities three of the *Satvik* feelings,
He plunged himself into the flood of heavenly joy
That emerged out of the unique dance which
Siva performs in the cosmic region of bliss
And remained in immutable delectability."

ஆகுமித் திரு விருத்த
 அனுபவப் பயனைக் கேட்க,
 ஈகுவோன் கையி லொன்றும்
 இல்லாமை போல் தவித்துத்,
 தேகமும் நடுங்கி நின்று
 திருவடி சரணம் என்றான்
 ஏகிப்பின் வருக என்றோம்;
 சிதம்பரம் ஏகி உள்ளான்.

சென்றஅக் குருபரன் தான்
 திரும்பி வந்திடு மோர்நாளும்
 இன்றுதான். சிறிது நேரம்
 இருந்திடில் காணக் கூடும்”
 என்றுநற் நேசிகர் தாம்
 இருநாய்கன் மாருங் கேட்க
 நன்றுற மொழிந்தார். கேட்ட
 நாய்கன்மார் காத் திருந்தார்.

சிதம்பரம் சென்று திரும்பிய குருபரன்
 புள்ளிருக்கும் வேளூர் போய்ப்
 புனைமுத்துக் குமரன் மீது
 பிள்ளை நூல்பாடி, மன்றில்
 பெம்மாணை மும்மணிச் சொல்
 தெள்ளுநீர் ஆட்டிப், பின்னும்
 சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை,
 அம்மைக் கிரட்டை மாலை
 அருளினான் இருளொன் றில்லான்.

When directed to explain, the proven uses
Of this graceful hymn,
Pined Gurupara as a patron
Who has nothing to donate!
Trembled he of his frame entire -
'Prostrate I at your benign feet', said he.

'Go ahead and come agā'n' we said.
He has gone off to Chidambaram.
Today falls the eve of his return
Ye could see him now, if a bit waited
So said well, the benevolent Desikar
Heard this and waited, a couple of Naickers.

Guruparan returned from Chidambaram

Gone to Pullirukkuveloor and
Pillait-tamil he sang there,
Invoking the Lord Muthukumaran,
Adorned him with *Mummanik-kovai*
Also a *Ceyyutkovai* and *Irattaimalai*
Authored he who was devoid of murkiness.

மூளும் அன்பாற் பண்டார
 மும்மணிக் கோவை கொண்டு
 ஆளுடை ஞானா சானின்
 அடிமலர் தொழுது பாடி,
 நீளுறப் பரிசாய்ப் பெற்ற
 நெடுநிதி அனைத்தும் வைத்து,
 மீளவும் தொழும் சீடன்பால்
 விளம்புவான் ஞான மூர்த்தி:

“அப்பனே, இதுகேள், இந்த
 அரும்பொருள் அனைத்தும் கொண்டு
 செப்பிடும் வடநா டேகிச்
 சிவ தருமங்கள் செய்க!
 அப்பாங்கில் உள்ளா ரெல்லாம்
 அசைவர்கள், உயிர் வதைப்போர்.
 தப்பிலாச் சைவம் சார்ந்தால்
 அன்பிலே தழைத்து வாழ்வார்.

சைவநன் மடா லயங்கள்
 தாபிக்க! கோயில் காண்க!
 நைவார்க்குச் சிவ பிரானின்
 நாமத்தால் உணவு நல்கும்
 சைவசத் திரங்கள் காண்க!
 தடாகங்கள் பூந்தோட் டங்கள்
 உய்வாக, உயிரின் வேந்தன்
 உவப்புறச் செய்து மீள்க!”

He again with a love surging
Wrote *Pandara Mummanik-kovai*
At the benign feet of his mentor spiritual
Surrendering all the gifts he earned
And repeatedly he prayed
To whom the spiritual sage replied.

Look here and listen, my disciple
With all these wealth precious
Proceed to the North of India and
Do all charities for Saivism!
The meat-eaters and butchers
Who exist in those regions
If adhered to infallible Saivism
Will flourish in mercy and love!

Found the monasteries well organised
For the sake of Saivism there!
Construct choultries and instal the temples
To feed all the indigent
In the name of Siva, the Lord!
Set up ponds and develop floral gardens
To gladden the Lord of all Beings
Before returning herein.

என்று தேசிகனார் சொல்லி
 இனிதாக ஆசி கூறி,
 நன்றொரு துறவு காட்டிக்
 காவியும் நல்கி, ஆங்கே
 "இன்றொடு வட தேசந்தான்
 எம்பிரான் இருக்கை யாகித்,
 தென்றமிழ் நாட்டினைப் போல்
 சிறப்பெலாம் எய்த" என்றார்

மறைநாய்கன் மான நாய்கன்
 வாய்மூடிக் காத்திருந்தார்
 குறைவறு பரி சனங்கள்
 கூட்டமாய்த் தொடர, அன்பால்
 இறைவனாம் தேசிகன் தாள்
 இறைஞ்சிய குருபரன் தான்,
 பிறைதுடி தன்னைப் பாடிப்
 பெருஞ் சிறப்போடு சென்றான்.

Desikar advised him thus
Blessed him lovingly
Ordained him a saint
Donned him with a fabric saffron
And said, 'Let the North of India
From to-day, be an abode of Siva
And let it secure all the best
As much as the Southern Tamil land.

Marainaicken and Mananaicken
Silently waited for;
And closely followed
By a crowd of servants infallible
Guruparan prayed the feet benign
Of Desikan, the God-like and
Glorified the Lord of crescent
And went ahead with fame and name.

Translated by Palani Arangasamy

67. அவனும் அவளும்

கட்டிலண்டை மங்கை

தொண்டையினில் ஒன்றுமே அடைக்க வில்லை
துணைவனவன் சிறுகனைப்பக் கனைக்க வுற்றான்;
அண்டையிலே மங்கைபோய் “அத்தான்” என்றாள்;
அத்தானா தூங்கிடுவான்? “உட்கார்” என்றான்.
திண்தோளில் சந்தனத்தைப் பூசு கின்றாள்
சேயிழைக்கு முல்லைமலர் தூட்டு கின்றான்
கண்டான்! கண்டான்! உவப்பின் நடுவிலே, “ஓர்
கசப்பான சேதியுண்டு கேட்பீர்” என்றாள்!

பொதுத்தொண்டு செய்தோமா?

“மிதிபாகற் காய்கசக்கும்; எனினும் அந்த
மேற்கசப்பின் உள்ளேயும் சுவைஇருக்கும்;
அதுபோலத் தானேடி? அதனா லென்ன;
அறிவிப்பாய் இளமானே” என்றான் அன்பன்.
“அதிகாலை தொடங்கி நாம் இரவு மட்டும்
அடுக்கடுக்காய் நமதுநலம் சேர்ப்ப தல்லால்
இதுவரைக்கும் பொதுநலத்துக் கென்ன
செய்தோம்?
என்பதைநாம் நினைத்துப்பார்ப் பதுவு மில்லை.

67. *He and She*

She is near the Cot

Nothing prevented her from speaking in a whisper;
He showed some signs of being awake;
She neared him, and said 'Lover' to him, to wake;
He is not to sleep, and he said, 'Sit Near';
She smears sandal on his strong shoulders;
He in turn decks her with *mullai* flowers
She saw and he saw delight; in this midst,
Listen to a bitter truth I have to state.

Have we done social work?

Bitter-gourd is bitter; yet inside the bitterness,
There will always be sweetness; this is like that;
'What of it? Tell me that' said the lover;
'From morning till night we have looked into our
affairs;
What social work have we done? on that, we have
not
Given any thought; is it fair?'

வீட்டுத் தொண்டா பொதுத்தொண்டு?

“இன்றைக்குக் கறிஎன்ன? செலவு யாது?
ஏகாலி வந்தானா? வேலைக் காரி
சென்றாளா? கொழுக்கட்டை செய்யலாமா?
செந்தாழை வாங்குவமா? கடைச் சரக்கை
ஒன்றுக்கு மூன்றாக விற்ப தெந்நாள்?
உன்மீதில் எனக்காசை பொய்யா? மாடு
குன்றுநிகர் குடும்நிறையக் கறப்ப துண்டா?
கொடுக்கலென்ன? வாங்கலென்ன? இவைதாம்
[கண்டோம்.

தன்னலத்தால் என்ன நடக்கும்?

தமிழரென்று சொல்லிக்கொள் கின்றோம் நாமும்;
தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றம் விரும்பு கின்றோம்!
எமதென்று சொல்கின்றோம் நாடோ றுந்தான்!
எப்போது தமிழினுக்குக் கையா லான
நமதுழைப்பை ஒருகாசைச் செலவு செய்தோம்?
நாமிதனை என்றேனும் வாழ்நாள் தன்னில்
அமைவாகக் குந்திநினைத் தோமா? இல்லை;
அனைவருமில் வாரிறுந்தால் எது நடக்கும்?”

தமிழ்நாடு தலைதூக்க உயிரையும் தருவேன்

“இழந்தபழம் புகழ்மீள வேண்டும் நாட்டில்,
எல்லோரும் தமிழர்களாய் வாழ வேண்டும்.
வழிந்தொழுகும் சுவைத்தமிழே பெருகவேண்டும்
மாற்றலர்கள் ஏமாற்றம் தொலைய வேண்டும்
விழுந்ததமிழ் நாடுதலை தூக்க என்றன்
உயிர்தனையே வேண்டிடினும் தருவேன்” என்றான்.
“பழம்இடுவேன் சர்க்கரைப்பால் வார்ப்பேன்
உங்கள்
பண்பாடும் வாய்திறப்பீர் அத்தான்” என்றான்.

Is household work social?

What is the recipe today? how much is spent
today?

Did he come? Did the servant-maid go?

Shall we buy red plantains? When shall the articles
go

For thrice the cost price? is my love for you a lie?

Does the cow milk a pot, mountain-high?

What is our credit, our debt? how does it go?

What can be got be selfishness?

We call ourselves Tamilians, and we desire
That Tamilnadu should be prosperous; We mutter
This day in and day out; Have we spent our
Hard-earned cash to others' welfare?
Have we sat quietly and thought about it?
No; if everybody is like us,
What will happen to it?

For Tamilnadu to win, my life will be given

"Ancient glory should be regained; all
Should live accordingly; Tamil should be
In everyone's lips; the foreigners' rule
Should go; to achieve this, if, need be,
My life I am prepared to give", he said;
"I shall give you plantain and sugary
Liquid for your singing mouth", she said.

அன்றன்று புதுமை

“அன்றிலடி நாமிருவர் பழமும் பாலும்
ஆருக்கு வேண்டுமடி! என்றன் ஆசைக்
குன்றத்திற் படர்ந்தமலர்க் கொடியே, மண்ணில்
குவிந்திருக்கும் சுவையுள்ள பொருள்கள் எல்லாம்
ஒன்றொன்றும் மறுநாளே பழமை கொள்ளும்;
ஒன்றொன்றும் சிலநாளில் தெவிட்டிப் போகும்;
அன்றன்று புதுமையடி தெவிட்ட லுண்டோ?
ஆருயிரே நீகொடுக்கும் இன்பம்” என்றான்.

இரவுக்கு வழியனுப்பு விழா

நள்ளிரவின் அமைதியிலே மணிவி ளக்கும்
நடுங்காமல் சன்னலுக்குள் புகுந்த தென்றல்
மெல்லஉடல் குளிரும்வகை வீசா நிற்கும்
வீணையில்லை காதினிலே இனிமை சேர்க்கும்;
சொல்லரிதாய், இனிதினிதாய் நாழி கைபோம்;
சுடர்விழிகள் ஈரிரண்டு, நான்கு பூக்கள்,
புல்லிதழிற் போய்ஒடுங்கும்; தமைமறந்து
பூரிப்பார் நலம்பாடி இரவு செல்லும்.

அன்றன்று புதுமை

“அன்றிலடி நாமிருவர் பழமும் பாலும்
ஆருக்கு வேண்டுமடி! என்றன் ஆசைக்
குன்றத்திற் படர்ந்தமலர்க் கொடியே, மண்ணில்
குவிந்திருக்கும் சுவையுள்ள பொருள்கள் எல்லாம்
ஒன்றொன்றும் மறுநாளே பழமை கொள்ளும்;
ஒன்றொன்றும் சிலநாளில் தெவிட்டிப் போகும்;
அன்றன்று புதுமையடி தெவிட்ட லுண்டோ?
ஆருயிரே நீகொடுக்கும் இன்பம்” என்றான்.

இரவுக்கு வழியனுப்பு விழா

நள்ளிரவின் அமைதியிலே மணிவி ளக்கும்
நடுங்காமல் சன்னலுக்குள் புகுந்த தென்றல்
மெல்லஉடல் குளிரும்வகை வீசா நிற்கும்
வீணையில்லை காதினிலே இனிமை சேர்க்கும்;
சொல்லரிதாய், இனிதினிதாய் நாழி கைபோம்;
சுடர்விழிகள் ஈரிரண்டு, நான்கு பூக்கள்,
புல்லிதழிற் போய்ஒடுங்கும்; தமைமறந்து
பூரிப்பார் நலம்பாடி இரவு செல்லும்.

Everyday new

O! We both are the *Anrils*,
Whocelse wants the fruit and milk?
O! the lovely creeper over-spread on the hill of love.
All the tasty things heaped in the earth
Will become old even on the very next day.
They become cloying within somedays
But the sensuous pleasure you give me
Is always fresh, will it ever became loathed?

Good bye to night

In the silence of midnight, the South wind
Enters without the lamp flickering, and cools
The body; without being veena, sweet hours
Pass, our ears sweeten; flaming eyes
Two; four flowers reach the lips;
Forgetting itself, night passes blessing the united.

Translated by R. Sivadhanu Pillai

68. வீரத்தாய்

காட்சி 1

(மணிபுரி மாளிகையில் ஓர் தனி இடம். சேனாபதி காங்கேயனும் மந்திரியும் பேசுகின்றனர்.)

சேனாபதி :

மன்னன் மதுவினில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றான்!
மின்னல்நேர் சிற்றிடை ராணி விஜயா
நமக்கும் தெரியாமல் எவ்விடமோ சென்றாள்.
அமைப்புறும் இந்த மணிபுரி ஆட்சி
எனக்கன்றோ! அன்றியும் என்னரும் நண்ப!
உனக்கே அமைச்சுப் பதவி உதவு வேன்

மந்திரி :

ஒன்றுகேள் சேனைத் தலைவ! பகைப்புலம்
இன்றில்லை; ஆயினும் நாளை முளைக்கும்,
அரசியோ வீரம், உறுதி அமைந்தாள்!
தரையினர் மெச்சும் சர்வ கலையினள்!

சேனாபதி :

அஞ்சுதல் வேண்டாம் அவளொரு பெண்தானே!

மந்திரி :

நெஞ்சில்நான் பெண்ணை எளிசாய் நினைக்கிலேன்

68. *The Herioc Mother*

Scene One

*(A secluded corner in the Manipuri palace.
Commander-in-Chief Kangeyan and the Minister are
conversing)*

Commander-in-Chief:

The King drowns in drink.
Lightning waisted Queen Vijaya
Has gone away without informing us.
Administering Manipuri
Is now my job. My dear friend!
I shall of course make you the Minister.

Minister:

Commander-in-Chief! A word.
There are no enemies to day. But tomorrow
It could be otherwise. The queen is brave,
Has will-power. Famous through the land.

C-in-C:

Fear not. After all a woman!

Minister:

I wouldn't dismiss women so easily.

சேனாபதி :

ஆடை, அணிகலன், ஆசைக்கு வாசமலர்
தேடுவதும், ஆடவர்க்குச் சேவித் திருப்பதுவும்,
அஞ்சுவதும் நாணுவதும் ஆமையைப்போல் வாழுவதும்
கெஞ்சுவது மாகக் கிடக்கும் மகளிர்குலம்
மானிடர் கூட்டத்தில் வலிவற்ற ஓர்பகுதி!
ஆனமற் றோர்பகுதி ஆண்மைஎனப் புகல்வேன்!
எவ்வாறா னாலும்கேள்! சேனையெலாம் என்னிடத்தில்!
செய்வார்யார் நம்மிடத்தில் சேட்டை? இதையோசி.

மந்திரி (சிரித்துச் சொல்வான்) :

மானுஷிகம் மேல்என்பார், வன்மை உடையதென்பார்
ஆன அதனை அளித்ததெது? மீனக்
கடைக்கண்ணால் இந்தக் கடலுலகம் தன்னை
நடக்கும்வகை செய்வதெது? நல்லதொரு சக்தி
வடிவமெது? மாமகளிர் கூட்டமன்றோ? உன்சொற்
கொடிது! குறையுடைத்து! மேலும் அது கிடக்க;
மன்னன் இளமைந்தன் எட்டு வயதுடையான்,
இன்னும் சிலநாளில் ஆட்சி எனக்கென்பான்!

சேனாபதி :

கல்வியின்றி யாதோர் கலையின்றி, வாழ்வளிக்கும்
நல்லொழுக்க மின்றியே நானவனை ஊர்ப்புறத்தில்
வைத்துள்ளேன்; அன்னோன் நடைப்பிணம்போல்
வரீழ்கின்றான்.

இத்தனைநாள் இந்த இரகசியம் நியறியாய்!

மந்திரி :

ஆமாமாம் கல்வியிலான் ஆவி யிலாதவனே!
சாமர்த்தியசாலி தந்திரத்தில் தேர்ந்தவன்நீ!
உன்எண்ணம் என்னசொல்? நான்உனக் கொத்திருப்பேன்
முன்னால் செயப்போவ தென்ன மொழிந்துவிடு!

C-in-C:

Dresses, jewels, a love of flowers,
Servitude for the male sex,
Fear, shyness, tortoise-existence.
Mutter sweet nothings. Such is that species,
A weak portion of humanity.
The other part is victorious manhood.
Besides, the army is with me
Who will dare to play tricks with us?

Minister (*laughing*):

They say man is superior, strong.
But who created him? Which is the power
That with its eyes makes this world move?
What is the image of Power divine?
Is it not that of women? Your words
Are flawed. Evil too. Let it be.
The Prince is eight years old.
He will claim the right to rule not long hence!

C-in-C:

I have isolated him beyond city limits.
He gets no education, training in art,
Or moral living. A lifeless moron!
You have not known this all these days.

Minister:

Yes, the illiterate are without life.
You are indeed very clever.
What's your plan? I shall join you.
Just give me an idea of your intentions.

சேனாபதி :

ராசாங்க பொக்கிஷத்தை நாம்திறக்கவேண்டும்;பின்
தேசத்தின் மன்னனெனச் சீர்மகுடம் நான்புனைந்தே
ஆட்சிசெய வேண்டும்என் ஆசையிது! காலத்தை
நீட்சிசெய வேண்டாம்; விரைவில் நிகழ்விப்பாய்.

மந்திரி :

பொக்கிஷத்தை யார்திறப்பார்? பூட்டின்அமைப்பை அதன்
மிக்க வலிமைதனைக் கண்டோர் வியக்கின்றார்.
தண்டோராப் போட்டுச் சகலர்க்கும் சொல்லிடுவோம்
அண்டிவந்து தாம்திறப்பார்க் காயிரூபாய்கொடுப்போம்.

சேனாபதி :

தேவிலை! நீ சொன்னதுபோல் செய்துவிடு சீக்கிரத்தில்
ஆவி அடைந்தபயன் ஆட்சிநான் கொள்வதப்பா!

காட்சி 2

(சேனாபதி அரசுகுமாரனாகியகூடர்மனை மூடனாக்கி வைக்கக்
கருதிக் காடு சேர்ந்த ஓர் சிற்றூரில் கல்வியில்லாத காளிமுத்து
வசத்தில் விட்டு வைத்திருக்கிறான். கிழவர் ஒருவர் காளிமுத்தை
நண்பனாக்கிக் கொண்டு உடன் வசிக்கிறார்.)

காளிமுத்து :

என்ன கெழுவா? பொடியெனங்கே? இங்கேவா!
கன்னா பின்னாஇண்ணு கத்துறியே என்னாது?
மாடுவுளை மேய்க்கவுடு! மாந்தோப்பில் ஆடவுடு!
காடுவுளே சுத்தவிடு! கல்விசொல்லித் தாராதே!

கிழவர் :

மாட்டினொடும் ஆட்டினொடும் மன்னன் குமாரனையுட
கூட்டிப்போய் வந்திடுவேன்; குற்றமொன்றும்
நான்புரியேன்!

மன்னன் மகனுக்குக் கல்வியோ நல்லறிவோ
ஒன்றும் வராமேஉன் உத்தரவு போல்நடப்பேன்.

C-in-C:

The treasury has to be opened.
I must be crowned as king
And begin to reign. Do not tarry.
Achieve this immediately.

Minister:

Who can open the treasury? Everyone marvels
Of the strangely designed lock that is hardy.
Let there be a public announcement.
Anyone who opens it gets a thousand rupees!

C-in-C:

All right. Do as you have said.
I must gain my life's desire, soon.

Scene Two

(The Commander-in-Chief has left Prince Sudharman in the care of Kalimuthu to keep him ignorant. An old man befriends Kalimuthu and manages to live with him)

Kalimuthu:

Hey oldy! Where is the brat come here!
What are you jabbering all the time?
Let him go graze the cattle, or play.
Allow him to walk free in the forest. Do not teach him!

Old Man:

I shall accompany the Prince with the cattle
And the goats! I shall do no wrong.
I shall follow your orders and see
That the Prince gains no education or morals.

காளிமுத்து:

ஆனா நீ போய்வா, அழைச்சிப்போ பையனையும்
ஓநாயில் லாத இடம் ஓட்டு!

காட்சி 3

(கிழவர் ஓர் தனியிடத்தில் சுதர்மனுக்கு
வில்வித்தை கற்றுக்கொடுக்கிறார்.)

கிழவர் :

விற்கோலை இடக்கரத்தால் தூக்கி, நாணை
விரைந்தேற்றித், தெறித்துப்பார்! தூணீ ரத்தில்,
பற்பலவாம் சரங்களிலே ஒன்றை வாங்கிப்
பழுதின்றிக் குறிபார்த்து, லட்சியத்தைப்
படபடெனச் சரமாரி பொழி! சுதர்மா,
நிற்கையில்நீ நிமிர்ந்துநிற்பாய் குன்றத்தைப்போல்!
நெளியாதே! லாவகத்தில் தேர்ச்சி கொள் நீ!

சுதர்மன் :

கற்போர்கள் வியக்கும்வகை இந்நாள் மட்டும்
கதியற்றுக் கிடந்திட்டஅடியேனுக்கு
மற்போரும், விற்போரும், வாளின் போரும்;
வளர்கலைகள் பலப்பலவும் சொல்லித்தந்தீர்!
நற்போத காசிரியப் பெரியீர், இங்கு
நானுமக்குச் செய்யும்கைம்மா றொன்றும் காணேன்!
அற்புதமாம்! தங்களை நான் இன்னா ரென்றே
அறிந்ததில்லை; நீரும் அதை விளக்க வில்லை.

கிழவர் :

இன்னாரென் றென்னை நீ அறிந்து கொள்ள
இச்சையுற வேண்டாங்காண் சுதர்மா, என்னைப்
பின்னாளில் அறிந்திடுவாய்! நீறு பூத்த
பெருங்கனல்போல் பொறுத்திருப்பாய்: உன்
பகைவன்

Kalimuthu:

Okey then. You may go with the boy.
Avoid the haunts of jackals!

Scene Three

*(The Old Man is teaching archery to Sudharman in
an isolated place)*

Old Man:

Lift the bow with the left hand,
Tense the bowstring and pluck it!
Choose an arrow from the quiver,
Aim carefully, shoot it straight
At the target! Another, yet another!
Shower your arrows! Sudharma,
Stand straight as a rising hill.
Do not bend. Settle for perfection!

Sudharman:

These many days I was helpless.
You have taught me wrestling,
Archery, Fencing and other arts
Which would surprise the specialists!
O noble master, I know not
How to express my gratitude!
Passing strange! I do not know you.
You have never revealed your identity.

Old Man:

Do not seek to know who I am,
Sudharma. You will realise
My true self later. Be patient
Like the fire hidden in ashes.

என்பகைவன், உன்னாசை என்றன் ஆசை!
 இஃதொன்றே நானுனக்குச் சொல்லும் வார்த்தை
 மின்னாத வானம்இனி மின்னும்! அன்பு
 வெறிகாட்டத் தக்கநாள் தூரமில்லை!

காட்சி 4

(சுதர்மனும் கிழவரும் இருக்குமிடத்தில் தண்டோராச் சத்தம் கேட்கிறது.)

தண்டோராக்காரன் :

அரசாங்க பொக்கிஷத்தைத் திறப்பா ருண்டா?
 ஆயிரரூபாய் பரிசாய்ப் பெறலாங் கண்டீர்!
 வரவிருப்பம் உடையவர்கள் வருக! தீம் தீம்!
 மன்னர்இடும் ஆணையிது தீம்தீம் தீம்தீம்!

கிழவர் :

சரிஇதுதான் நற்சமயம்! நான்போய் அந்தத்
 தறுக்குடைய சேனாதி பதியைக் காண்பேன்
 வரும்வரைக்கும்பத்திரமாய் இரு! நான் சென்று
 வருகிறேன் வெற்றிநாள் வந்த தப்பா.

காட்சி 5

(மந்திரியின் முன்னிலையில் கிழவர் அரசாங்க
 பொக்கிஷத்தைத் திறந்தார். மந்திரி கிழவரைக்
 கூட்டிக்கொண்டு சேனாதிபதியிடம் வந்தான்.)

மந்திரி :

தள்ளாத-கிழவரிவர் பொக்கி ஷத்தின்
 தாழ்தன்னைச் சிரமமின்றித் திறந்து விட்டார்!

சேனாபதி :

கொள்ளாத ஆச்சரியம்! பரிசு தன்னைக்
 கொடுத்துவிடு! கொடுத்துவிடு! சீக்கி ரத்தில்!

Your enemy is my enemy; your aim is mine.
This is my message for you.
The dull sky will flash lightning soon.
The day draws near when I may express my love!

Scene Four

(Sounds of drum where Sudharman and the Old Man are sitting)

Drummer:

Any one ready to open the royal treasure-chest?
A thousand rupees is the prize
Come forward those who care: Dheem! Dheem!
The king's order! Dheem! Dheem!

Old Man:

The time is opportune. I shall go
To meet that egoist Commander-in-Chief:
Look after yourself. Give me leave.
The day of victory is not far off.

Scene Five

(The Old Man opened the treasure-chest in the presence of the Minister. The Minister brought him to the Commander-in-Chief)

Minister:

This weak old man has opened
The treasury with least effort!

C-in-C:

Wonderful! Give him the prize money.
Yes, give it immediately.

மந்திரி :

விள்ளுதல்கேள்! இப்பெரியார் நமக்கு வேண்டும்.
வேலையிலே அமைத்துவிடு ராசாங்கத்தில்;

சேனாபதி :

உள்ளதுநீ சொன்னபடி செய்க (கிழவரை நோக்கி)
ஐயா
ஊர்தோறும் அலையாதீர்! இங்கி ருப்பீர்!

கிழவர் :

அரண்மனையில் எவ்விடத்தும் சஞ்ச ரிக்க
அனுமதிப்பீர்! என்னால் இவ் வரசாங்கத்தில்
விரைவில்பல ரகசியங்கள் வெளியாம்! என்று
விளங்குகின்ற தென்கருத்தில்! சொல்லி விட்டேன்.

சேனாபதி:

பெரியாரே, அவ்வாறே! அட்டி யில்லை.

மந்திரி :

பேதமில்லை, இன்றுமுதல் நீரு மிந்த
அரசபிர தானியரில் ஒருவர் ஆனீர்.
அறிவுபெற்ற படியாலே எல்லாம் பெற்றீர்!

காட்சி 6

(சேனாபதி காங்கேயன், தானே மணிபுரிஅரசனென்று
நாளைக்கு மகுடாபிஷேகம் செய்துகொள்ளப்
போகிறான். வெளிநாட்டரசர்களும் வருகின்ற நேரம்.
மந்திரி நாட்டின் நிலைமையைச் சேனாபதிக்குத்
தெரிவிக்கிறான்.)

மந்திரி:

மணிபுரி மக்கள்பால் மகிழ்ச்சி யில்லை!
அணிகலன் பூண்கிலர் அரிவை மார்கள்!
பாடகர் பாடிலர்; பதுமம் போன்ற
ஆடவர் முகங்கள் அழகு குன்றின!

Minister:

Listen to me. We need this man.
Appoint him in the king's service.

C-in-C:

As you say. *(to the Old Man)* Sir,
Stay here. No need to wander anymore.

Old Man:

Allow me to move all over the palace
As I will! Thanks to me
Many secrets will out. I can feel it.
I am rather frank in speech.

C-in-C:

Be it so, Sir. No objection.

Minister:

From today you are welcome
As one of the chief courtiers.
You have gained all this due to wisdom.

Scene Six

(The eve of the Commander-in-Chief Kangeyan's coronation. . The time for the coming of kings of other countries is near. The Minister speaks of the state of the nation to the Commander-in-Chief)

Minister:

Manipuri's people are not happy.
The women have laid aside their jewels.
Musicians are silent. Lotus-like faces
Of our women are lustreless.

வீதியில்தோரணம்விளங்க வில்லை!
 சோதி குறைந்தன, தொல்நகர் வீடுகள்!
 அரச குலத்தோர் அகம் கொதித்தனர்!
 முரசும் எங்கும் முழங்குதல் இல்லை!

சேனாபதி :

எனக்குப் பட்டம் என்றதும், மக்கள்
 மனத்தில் இந்த வருத் தம் நேர்ந்ததா?
 அராஜகம் ஒன்றும் அணுகா வண்ணம்
 இராஜக சேவகர் ஏற்றது செய்க!
 வெள்ளி நாட்டு வேந்தன் வரவை
 வள்ளி நாட்டு மகிபன் வரவைக்
 கொன்றை நாட்டுக் கோமான் வரவை
 குன்றநாட்டுக் கொற்றவன் வரவை
 ஏற்றுப சரித்தும் இருக்கை தந்தும்
 போற்றியும் புகழ்ந்தும் புதுமலர் சூட்டியும்
 தீதற நாளைநான் திருமுடி புனைய
 ஆதர வளிக்க! அனைத்தும் புரிக!

மந்திரி:

ஆரவாரம்! அதுகேட் டாயா?
 பாராள் வேந்தர் பலரும் வரும்ஒலி!

சேனாபதி:

லிகிதம் கண்ட மன்னர்
 சகலரும் வருகிறார் சகலமும் புரிகநீ

காட்சி 7

(அயல்நாட்டு வேந்தர்கள் வந்தார்கள்; சேனாபதி
 அவர்களை வரவேற்றுத் தனது மகுடாபிஷேகத்தை
 ஆதரிக்க வேண்டுகிறான்.)

சேனாபதி :

மணிபுரியின் வேந்தனார் மதுவை யுண்டு
 மனங்கெட்டுப் போய்விட்டார். விஜய ராணி

No banners decorate the streets.
Lights are dim. Ancient houses
And those of royal ancestry are soothing.
No drums are heard anywhere.

C-in-C:

Are the people rendered sad
Because I got the crown?
Let the royal servants be keen
To put down any insurrection.
Arrangement be made to welcome
The kings of Velli, Valli, Konrai
And Kunram in a grand scale.
Get ready residences for their stay.
All this would help celebrate
The coronation with adulatory speeches,
Strewing of flowers and what else.
Collaborate with me in all!

Minister:

Loud March! Do you hear them?
Sounds of the arrival of royal friends.

C-in-C:

The kings who have been invited
Are all come. Now for you to act.

Scene Seven

*(Kings from neighbouring lands have come. The
Commander-in-Chief welcomes them and requests
them to recognise his coronation)*

C-in-C:

The King of Manipuri, an alcoholic,
Has lost his senses. Our Queen Vijaya

தனியாத காமத்தால் வெளியே சென்றாள்.
தனியிருந்த இளங்கோமான் சுதர்மன் என்பான்
அணியாத அணியில்லை! அமுதே உண்பான்;
அருமையுடன் வளர்த்துவந்தும் கல்வி யில்லை.
பிணிபோல அன்னவன்பால் தீயொ முக்கம்
பெருகினதால் நாட்டினரும் அமைச்சர் யாரும்
என்னைமுடி துடுகென்றார். உங்கட் கெல்லாம்
ஏடெழுதி னேன்றீரும் விஜயம் செய்தீர்;
சென்னியினால் வணங்குகின்றேன். மகுடம் பூணச்
செய்தென்னை ஆதரிக்க வேண்டு கின்றேன்.
மன்னாதி மன்னர்களே, என்விண்ணப்பம்!
மணிமுடியை நான் புனைந்தால் உம்மை மீறேன்!
எந்நாளும் செய்நன்றி மறவேன் கண்டீர்!
என்னாட்சி நல்லாட்சி யாயிருக்கும்!

வெள்ளி நாட்டு வேந்தன் :

(கோபத்தோடு கூறுகிறான்.)

காங்கேய சேனாதிபதியே நீர்ஓர்
கதைசொல்லி முடித்துவிட்டீர்; யாமும் கேட்டோம்
தாங்காத வருத்தத்தால் விஜய ராணி
தனியாக எமக்கெல்லாம் எழுதியுள்ள
தீங்கற்ற சேதியினைச் சொல்வோம், கேளும்!
திருமுடியை நீர்கவர, அரச ருக்குப்
பாங்கனைப்போல் உடனிருந்தே மதுப்பழக்கம்
பண்ணிவைத்தீர்! அதிகாரம் அபக ரித்தீர்.
மானத்தைக் காப்பதற்கே ராணி யாரும்
மறைவாக வசிக்கின்றார்! அறிந்து கொள்ளும்!
கானகம்நேர் நகர்ப்புறத்தில் ராஜ புத்ரன்
கல்வியின்றி உணவின்றி ஒழுக்க மின்றி
ஊனுருகி ஒழியட்டும் எனவி டுத்தீர்,
உம்எண்ணம் இருந்தபடி என்னே! என்னே!
ஆனாலும் அப்பிள்ளை சுதர்மன் என்போன்
ஆயசலை வல்லவனாய் விளங்குகின்றான்.

Preferred self-exile and clandestine love.
Prince Sudharma, lonely, a lover of jewels,
Prefers only dainty delicacies;
Brought up with love, yet has never shown
Any interest in education.
As he is sick with low morals, my people
And ministers want me to be crowned.
You have come responding to my letters.
I bow to you. I seek your help
To ascend the Manipuri throne.
Renowned emperors! A request.
When I am king, I will follow you.
Never shall I be an ingrate.
You will find my rule a golden age.

King of Velli:

(angrily)

Commander-in-Chief, Kangeya,
You have told a tale. We listened.
Queen Vijaya in deep sorrow,
Has written to us all separately.
Hear this faultless message.
It was greed for the crown that drove you
To enslave the king with destructive wine,
All the while masking as a friend.
You seized power. To save herself
The queen chose exile. Know this.
You had placed the Prince outside the city
Underfed, untaught, a prey to immorality,
Hoping for his death soon. Alas!
How cruel your evil intentions!
Yet, the same boy Sudharma
Today excels in every branch of knowledge.

வள்ளிநாட்டு மன்னன் :

(இடைமறுத்து உரைக்கின்றான்.)

சுதர்மனைநாம் கண்ணால் பார்க்க வேண்டும்.
சொந்தநாட் டார்எண்ணம் அறிய வேண்டும்.
இதம்அகிதம் தெரியாமல் உம்மை நாங்கள்
எள்ளளவும் ஆதரிக்க மாட்டோம் கண்டீர்!

கொன்றைநாட்டுக் கோமான் :

(கோபத்தோடு கூறுகிறான்.)

சதிபுரிந்த துண்மையெனில் நண்பரே, நீர்
சகிக்கமுடி யாததுயர் அடைய நேரும்.

குன்றநாட்டுக் கொற்றவன் :

(இடியென இயம்புவான்.)

அதிவிரைவில் நீர்நிரப ராதி என்ப
தத்தனையும் எண்பிக்க வேண்டும் சொன்னோம்!

சேனாபதி :

(பயந்து ஈனசுரத்தோடு.)

அவ்விதமே யாகட்டும் ஐயன்மீர்! போசனத்தைச்
செவ்வையுற நீர்முடிப்பீர் சென்று

காட்சி 8

(சேனாபதி மந்திரியிடம் தனது ஆசாபங்கத்தைத்
தெரிவித்து வருந்துவான்.)

சேனாபதி :

வரைமட்டும் ஓங்கி வளர்ந்தஎன் ஆசை
தரைமட்டம் ஆயினதா? அந்தோ! தனிமையிலே
ராணி விஜயா நடத்திவைத்த தூழ்ச்சிதனைக்
காண இதயம் கலக்கம் அடைந்திடுதே!
வேந்தன் மகனுக்கு வித்தையெல்லாம் வந்தனவாம்
ஆந்தை அலறும் அடவிதும் சிற்றூரில்
போதித்ததார்? இதனைப் போயறிவோம் வாவாவா!
வாதிக்கு தென்றன் மனம்.

King of Valli:

(intervening)

We must see Sudharma right now.
Find out the views of citizenry.
Without being sure of real facts
We cannot assure you any support.

King of Konrai:

(In anger)

In case it is proved that you had plotted,
You will face endless sorrow.

King of Kunram:

(thundering)

Do not lost a single moment
To prove your innocence. Beware!

C-in-C:

(afraid, haltingly)

Be it so, my lords! First
To the banquet kept ready for you.

Scene Eight

(The Commander-in-Chief speaks to the Minister of his frustration)

C-in-C:

My desires that rose like a mountain
Have crumbled fast. Alas!
My heart is sorely troubled to note
The counter-plotting by Queen Vijaya.
The prince is now well-trained, it is said.
Who taught him in that forest hamlet
Where the owl alone hoots? Let us find out.
Come, let us go. My mind is restless.

மந்திரி :

பொக்கிஷந் திறந்த அந்தப் புலனுறு பெரியார் எங்கே?
அக்கிழ வர்பால் இந்த அசந்தர்ப்பம் சொல்லிக் காட்டி
இக்கணம் மகுடம் பூண ஏற்றதோர் தூழ்ச்சி கேட்போம்;
தக்கநல் லறிஞரின்றித் தரணியும் நடவா தன்றோ!

(கிழவர் காணப்படாததறிந்து மந்திரி வருந்துவான்)

திருவிலார் இவர்என் றெண்ணித் தீ ந்கினை எண்ணி,
அந்தப்

பெரியாரும் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தனர் போலும்! நண்பா!
அரிவையர் கூட்டமெல்லாம் அறிவிலாக் கூட்டம்
என்பாய்,

புரிவரோ விஜயராணி புரிந்தஇச் செயல்கள் மற்றோர்

சேனாபதி :

இன்னலெலாம் நேர்க! இனியஞ்சப் போவதில்லை.
மன்னன்மகனைப் பார்ப்போம் வா!

காட்சி 9

(கிழவர் சுதர்மனுக்கு வாட்போர் கற்பிக்கிறார். இதனை
ஒருபுறமிருந்து சேனாதிபதியும் மந்திரியும் கவனிக்கிறார்கள்.)

சேனாபதி :

தாழ்திறந்த அக்கிழவன் ராச தனயனுக்குப்
பாழ்திறந்து நெஞ்சத்தில்பல்கலையும் சேர்க்கின்றான்.
வஞ்சகக் கிழவனிவன் என்னருமை வாழ்க்கையிலே
நஞ்சைக் கலப்பதற்கு நம்மைஅன்று நண்ணினான்.
வாளேந்திப் போர்செய்யும் மார்க்கத்தைக் காட்டுகின்றான்
தோளின் துரிதத்தைக் கண்டாயோ என்னண்பா!

(சேனாபதி கோபத்தோடு சுதர்மனை அணுகிக் கூறுவான்.)

ஏடா சுதர்மா! இவன்யார் நரைக்கிழவன்?

கேட்குமும் கத்தியும்ஏன்? கெட்டொழியத் தக்கவனே!

Minister:

Where is that old man who opened the treasury?
Let us unburden ourselves to him
And ask him for a plan to grab the crown.
Earth needs wise people for guidance.

(the Minister is downcast as the Old Man is missing)

The grand old man must have left us
Suspecting our imminent fall!
My friend! You said womankind is doltish.
Who can equal Queen Vijaya in planning?

C-in-C:

Come what may. I shan't fear.
Let us go the Prince.

Scene Nine

*(The Old Man is teaching Sudharman how to fence.
The Commander-in-Chief and the Minister watch
this from their hiding place)*

C-in-C:

The old man who opened the treasury
Has been feeding the Prince with knowledge.
This fraudulent fellow came that day
Only to destroy my prospering life.
He is teaching the boy to fight.
Mark the swift movement of shoulders.

*(The Commander-in-Chief approaches Sudharman
angrily and says)*

Sudharma! Who is this grey old man?
From whence the sword and the shield? You
rogue!

சுதர்மன் :

என்நாட்டை நான்ஆள ஏற்ற கலையுதவும்
தென்னாட்டுத் தீரர் செழுந்தமிழர்; ஆசிரியர்!

சேனாபதி :

உன்நாட்டை நீஆள ஒண்ணுமோ சொல்லடா!

சுதர்மன் :

என்நாட்டை நான்ஆள்வேன்! எள்ளளவும் ஐயமில்லை!

(சேனாபதி உடனே தன் வாளையுருவிச் சுதர்மன்மேல்
ஓங்கியபடி கூறுவான்.)

சேனாபதி :

உன்நாடு சாக்காடே! ஓடி மறைவாய்! பார்!

மின்னுகின்ற வாள்இதுதான்! வீச்சம் இதுவே!

(கிழவர் கணத்தில், சேனாபதி ஓங்கிய வாளைத் தமது
வாளினால் துண்டித்துக் கூறுவார்.)

உருவியவாள் எங்கே? உனதுடல்மேல் என்வாள்

வருகுபார், மானங்கொள்! இன்றேல் புறங்காட்டு!

(என வாளை லாகவத்தோடு ஓங்கவே, சேனாபதி தன்னைக்
காத்துக்கொள்ள முடியாமலும், சாகத் துணி யாமலும்
புறங்காட்டி ஓடுகிறான். கிழவரும் சுதர்மனும் சபையை
நோக்கி ஓடும் சேனாபதியைத் துரத்திக் கொண்டு ஓடி
வருகிறார்கள்.)

காட்சி 10

(கூடியுள்ள அயல்நாட்டுவேந்தர்களிடம் சேனாபதி ஓடி
வந்து சேர்ந்தான். அவரைத் தொடர்ந்து கிழவரும்,
சுதர்மனும் உருவிய கத்தியுடன் வந்து சேர்கிறார்கள்.)

வெள்ளிநாட்டு வேந்தன் :

ஆடுகின்ற நெஞ்சும், அமுங்கண்ணு மாகநீ ஓடிவரக்
காரணமென் உற்றசபை நடுவில்? சேனாபதியே,
தெரிவிப்பாய் நன்றாக!

(சேனாபதி ஒருபுறம் உட்கார்தல்.)

Sudharman:

A Tamil here from the South who teaches me
The arts needed to rule my land.

C-in-C:

Dare you wish to rule your land?

Sudharman:

Of course, I shall rule my land. Where's the doubt?

*(The Commander-in-Chief unsheathes his sword
and holds it threateningly at Sudharman)*

C-in-C:

Your land is Death. Away, get thee gone!

Here is my lightning sword. Such my thrust!

*(In a moment the Old Man cuts Kangeyan's sword
into two pieces)*

Where is your unsheathed sword? My papier

Is coming to you! Honourable fight, or flight?

*(As he wields his sword, the Commander-in-Chief
can neither fight nor give himself up. Sudharman
and the Old man pursue the Commander-in-Chief
who runs towards the Court)*

Scene Ten

*(The Commander-in-Chief comes running to the
assembled kings. The Old Man and Sudharman also
arrive with drawn swords)*

King of Velli:

Heart-a-tremble, tear-swollen eyes:

How come you are running hither thus?

Commander-in-Chief, what is the matter?

(the Commander-in-Chief takes a seat)

மாணைத் துரத்திவந்த வாளரிபோல் வந்து
குறித்தெடுத்துப் பார்க்கின்றீர், நீவியார் கூறும்?

(என்று பெரியவரை நோக்கிக் கூறிப் பின் அயல்நின்ற
சுதர்மனை நோக்கிக் கூறுவான்.)

பறித்தெடுத்த தாமரைப்பூம் பார்வையிலே வீரம்
பெருக்கெடுக்க நிற்கின்றாய் பிள்ளையே, நீயார்?

கிழவர் :

இருக்கின்ற வேந்தர்களே, என்வார்த்தை கேட்டிடுவீர்!
மன்னர் குடிக்கும் வழக்கத்தைச் செய்துவைத்தும்,
என்னை வசப்படுத்த ஏற்பாடு செய்வித்தும்,
செல்வனையும் தன்னிடத்தே சேர்த்துப் பழிவாங்கக்
கல்வி தராமல் கடுங்காட்டில்சேர்ப்பித்தும்
பட்டாபி ஷேகமனப் பால்குடித்தான் காங்கேயன்!
தொட்டவாள் துண்டித்தேன் தோள்திருப்பி இங்குவந்தான்!

(தான் கட்டியிருந்த பொய்த்தாடி முதலியவை களைக்
களைகிறான், கிழவராய் நடித்த விஜயராணி.)

தாடியும்பொய்! என்றன் தலைப்பாகையும் பொய்யே!
கூடியுள்ள அங்கியும் பொய்! கொண்டமுதுமையும்பொய்!
நான்விஜய ராணி! -- நகைக்கப் புவியினிலே
ஊனெடுத்த காங்கேயன் ஒன்றும் உணர்கிலான்!
கோழியும்தன் குஞ்சுதனைக் கொல்லவரும் வான்பருந்தைச்
தூழ்ந்தெதிர்க்க அஞ்சாத தொல்புவியில், ஆடவரைப்
பெற்றெடுத்த தாய்க்குலத்தைப், பெண்குலத்தைத்
துஷ்டருக்குப்
புற்றெடுத்த நச்சரவைப் புல்லெனவே எண்ணிவிட்டான்!

வெள்ளி நாட்டரசன் :

(ஆச்சரியத்தோடு கூறுவான்)

நீரன்றோ அன்னையார்! நீரன்றோ வீரியார்!
ஆர்எதிர்ப்பார் அன்னையார் அன்பு வெறிதன்னை!

You appear imperturable

As a lion pursuing a deer. Who are you?

*(having thus questioned the Old Man, he turns to
Sudharman)*

Young man, I see heroism springing

From your lotus eyes. Who may you be?

Old Man:

Assembled kings, Listen to my words.

Having made the king a drunkard

And plotted to enslave me as well,

And sent my son to the deep forest

To rot there as an illiterate brute,

Kangeyan planned to crown himself.

I cut his sword in twain. So he ran here!

*(Queen Vijaya who had donned the garb of the Old
man till now, removes the white beard that had
disguised her)*

My beard was false: so too my turban.

So the dress: and the old age.

I am Queen Vijaya. Yet Kangeyan

Could not make me out. The world laughs.

On this earth the hen braves the vulture

That would harm its chick. He mistook for grass,

Womanhood, mother of man, the venomous snake

That had holed itself to destroy evil-doers!

King of Velli:

(full of wonder)

You are truly a mother. Heroine!

Who can challenge a mother's love?

வள்ளிநாட்டு மகிபன் :

ஆவி சுமந்து பெற்ற அன்பன்உயிர் காப்பதற்குக்
கோவித்த தாயினெதிர், கொல்படைதான் என்செய்யும்?

கொன்றை நாட்டுக் கோமான் :

அன்னையும் ஆசானும் ஆருயிரைக் காப்பானும்
என்னும் படி அமைந்தீர்! இப்படியே பெண்ணுலகம்
ஆகுநாள் எந்நாளோ? அந்நாளே துன்பமெலாம்
போகுநாள், இன்பப் புதியநாள் என்றுரைப்பேன்!
அன்னையெனும் தத்துவத்தை அம்புவிக்குக் காட்டவந்த
மின்னே, விளக்கே, விரிநிலவே வாழ்த்துகின்றேன்!

குன்ற நாட்டுக் கொற்றவன் :

உங்கள் விருப்பம் உரைப்பீர்கள் இவ்விளைய
சிங்கத்திற் கின்றே திருமகுடம் தூட்டிடலாம்!
தீங்கு புரிந்த, சிறுசெயல்கள் மேற்கொண்ட
காங்கே யனுக்கும் கடுந்தண் டனையிடலாம்!

ராணி :

கண்மணியே! உன்றன் கருத்தென்ன நீயேசொல்!

சுதர்மன் :

எண்ணம் உரைக்கின்றேன்! என்உதவி வேந்தர்களே,
இந்த மணிபுரிதான் இங்குள்ள மக்களுக்குச்
சொந்த உடைமை! சுதந்தரர்கள் எல்லாரும்!
ஆதலினால் இந்த அழகு மணிபுரியை
ஓதும் குடியரசுக் குட்படுத்த வேண்டுகின்றேன்!
அக்கிரமம் தூழ்ச்சி அதிகாரப் பேராசை
கொக்கரிக்கக் கண்ட குடிகள் இதயந்தான்
மானம் உணர்ந்து, வளர்ந்து, எழுச்சியுற்றுக்
காணப் புலிபோல் கடும்பகைவர் மேற்பாயும்!
ஆதலினால் காங்கேயன் அக்ரமம் நன்றென்பேன்;
தீதொன்றும் செய்யாதீர் சேனா பதிதனக்கே!

King of Valli:

What can an army do against a mother
Who wished to save her dear child?

King of Konrai:

You have been a mother, teacher,
A guardian of life! When will women's world
Be entirely as this? That day will see
The end of sorrow, the birth of new life!
Damsel who incarnated to show the world
The ideal of motherhood! Moonlight glow!
All hail!

King of Kunram:

If you are all agreeable
This lion-cub shall be crowned today.
Also spell severe punishments
To the evil plotter, Kangeyan!

Queen:

My darling, What is your opinion?

Sudharman:

Friendly kings, hear my views.
This Manipuri is common property
To its citizens. All, all are free!
Therefore I would have this lovely Manipuri
Declared a Sovereign Republic.
Should lust for power lead anyone
To misrule and corruption, the citizens
Will rise as one to guard their honour
And tiger-like spring upon enemies!
Seen thus, Kangeyan's iniquity was good too.
Do not harm the Commander-in-Chief!

மன்னர்கள் :

அவ்வாறே ஆகட்டும் அப்பனே ஒப்பில்லாய்!
செவ்வனே அன்புத் திருநாடு வாழியவே!
சேய்த்தன்மை காட்டவந்த செம்மால்! செழியன்புத்
தாய்த்தன்மை தந்த தமிழரசி வாழியவே!

சுதர்மன் :

எல்லார்க்கும் தேசம், எல்லார்க்கும் உடைமை எலாம்
எல்லார்க்கும் எல்லா உரிமைகளும் ஆகுகவே!
எல்லார்க்கும் கல்வி சுகாதாரம் வாய்ந்திடுக!
எல்லார்க்கும் நல்ல இதயம் பொருந்திடுக!
வல் லார்க்கும் மற்றுள்ள செல்வர்க்கும் நாட்டுடைமை
வாய்க்கரிசி என்னும் மனப்பான்மை போயொழிக;
வில்லார்க்கும் நல்ல நுதல்மாதர் எல்லார்க்கும்
விடுதலையாம் என்றே மணிமுரசம் ஆர்ப்பீரே!

The Kings:

So be it, youth unparalleled.
May your motherland prosper. You have come
As an ideal son. May good betide
The Tamil Queen image of motherhood!

Sudharman:

A common heritage, a common ownership,
All rights to be shared by everyone.
Education and health for one and all.
May everyone cherish goodness in heart.
No more the stealing of national wealth
By the mighty and the rich.
Beat the drum announcing freedom
To heroes and all women on earth!

Translated by Prema Nandakumar

